

Аж сонце піднялося вище й скривавилось...

Олеся Лященко

Аж сонце піднялося вище й скривавилось,
І ранок ламав собі руки і нігті,
А хто мудрим сонцем як обручем бавився,
Той мусив обпеченим обручем бігти.

Біжи, пробиваючи осінь оскаржено.
Трамваї спинялись і бились об стіни.
Ти був ще всесильний і трохи уражений,
Бо небо осіннє.